

Iñaki Imazen
Alimentación, lencería, bazar erakusketa

SUPERMERKATUAREN POETIKAZ

Bilboko erdigunean etxarte baten bila nabil. San Mames Zumarkaleko 11. zenbakian kale-kantoi urdinxka bat omen dago, eta, bertan, ezohiko arte-galeria bat. Galdu samar nabil bi dendaren artean hondo urdinean *El Callejon Zollo. Molcris* idatzita ikusi dudana arte. Pasadizoa igaro eta aldapan behera noa kale estu eta sakonean barrena, alde batera eta bestera urdinez margotutako etxabeak aurkitzen ditut. Gezurra dirudi hau Bilbo denik. Leiho-ate bi ikusten ditut, kaktus luzexka bat, zintzilik erortzen den landare zukutsua, eta horien erdian urre koloreko lau hizki handi: A I R E. Aire galerian burua sartu orduko antzeman ditut Iñaki Imazen margolanak.

 JONE ALAITZ URIARTE AIRE GALERIA

Pentsatu dudana lehenengo gauza izan da Iñaki Imazen (Donostia, 1965) azken lanak ikusteko ezin litekeela toki aproposagorik egon. Alde batetik, galeriaren kokalekuak, Bilboko erdigune zaratsu eta komertzial honetan, erakusketaren izenburuarekin erabat bat egiten du: *Alimentación, lencería, bazar* [Elikadura, lentzeria, bazarra]. Bestetik, Aire galeria bitxia da: gainontzeko galeria komertzialen asmoetatik urrunduta lan

egiten du, eta Bilboko Arte Ederretako Fakultateko ikasle eta irakasle askoren topagunea da, beraz, Imazen lana hemen erakusteak zentzu handia du. Imaz pintorea da, baita irakaslea ere EHUko Arte Ederretako Fakultatean. Hamarkadak daramatza bere margolanak han eta hemen erakusten, gehienbat Euskal Herrian, eta bai bere egiteko erak, bai pintura ulertzeko moduak, belaunaldi askorentzako maisu bilakatu dute.

Imaz 80ko hamarkada bukaeratik

ari da aktiboki lanean, batez ere pinturan, nahiz eta hiru dimentsioko piezak ere egin dituen. Artelekuko testuinguru artistikoaren parte aktiboa izan zen 90eko hamarkadaren bueltan non, besteak beste, 2005. urtean *Lupa eta imana. Arte-jarduna pinturaren esperientziatik lantzeko tailerra* zuzendu zuen. Artelekuk argitaratzen zuen *Zehar* aldizkarian maiz ateratzen zuten bere ekarpenak argitaraturik, horietako asko erakusketen kritikak eta pinturari buruzkoak dira. Gurean bere lana ikusi ahal izan da CarrerasMúgica galerian, Bilboko Alhondegian, Alegria galerian, baita Donostiako Tabakalerak 2016. urtean antolatutako *Arenzana, Imaz, Intxausti, Montón, Peral* erakusketan ere. Erakusketa hartan, belaunaldi bereko bost artista horien 80ko eta 90eko hamarkadako lanak ekoizpen berriekin batera ikusteko aukera egon zen, eta beraz, artista horien lanen bila-kaeran atentzioa jartzeko abagunea izan zen. Imazen pintura itxuraz abstraktua da eta kutsu ironikoa du, eta esango nuke bere estiloa dagoeneko ezaguteratzea dela, eta testuinguruko hainbat artistarengan marka utzi duela.

Aire galerian batik batik pintura erakusketak antolatzen dituzte eta horietako askok talde-erakusketa formatua daukate. Fito Ramírez-Escuderok 2018.

urtean zabaldu zuen Aire, unibertsitateko ikasleei beren lanak erakusteko espazioa ahalbidetuz. Ramírez, artista eta irakaslea, aspalditik dago Arte Ederretako Fakultateari lotuta eta orain lau urtetatik, bere ikasle direnek, izandakoek eta unibertsitateko hainbat irakaslek bere lanak erakusteko aukera daukate galeria honetan. Agian Aire galeriako gauza interesgarrienetako bat da belau-naldien arteko harremanak oso modu naturalean ematen direla, eta artearen praktika hizpide, ezagutzak, proiektuak eta kolaborazioak elkartrukatzeko direla. Xarma handiko tokia da, espazioa bera informala delako, baita artista askorentzako lehen erakusketak egiteko saiakeralekua delako ere. Eta artista gazteen lana modu desinteresatuan erakustea eta bultzatzea ahalbidetzen dituzten ekimenak beti dira ongiatorriak.

Imazen pintura itxuraz abstraktua da eta kutsu ironikoa du, eta esango nuke bere estiloa dagoeneko ezaguterra dela

Zolloko kale-kantoiak liluraturik sartu naiz Imazen erakusketa ikustera. Espazioak, beti bezala, asko baldintzatzen du ikusiko duzunaren esperientzia eta oraingo honetan kuriositate handiz ibili naiz espazio txikian barrena. Galeriak etxe edo lokal bateko planta du, zoko ugari du han eta hemen eta korridorea da gelatxo horiek lotzen dituen zillorhestea. Imazen mihise koloretsuek galeriako horma grisak kolorez ziprizontzen dituzte eta egin dudana lehen paseo azkarrean kolore horia nabarmentzen zela iruditu zait. Ia mihise guztiek dute ñabardura horiren bat. Sarrerako sofara bi neska daude beraien artean hitz egiten, klasean aurkeztu behar duten proiektu baten inguruan berbetan. Beraiengana hurbildu naiz eta katalogo bat emateare-

kin batera esan didate BM supermerkatuetan inspiratutako margolanak direla. Hara kolore hori sutsuaren zergatia!

Beraz, asteko erosketak egitea bezain ekintza *berez-ez-transzendentala* izan liteke, kasu honetan, mihise hauek margotzen hasteko abiapuntua. Motibo hori aintzakotzat hartuta, Imazek elikagai-denda horien logoaren koloreak errepikatu, konbinatu eta aldatu egin ditu tamaina handiko mihiseetan.

Koadro bakoitza mundu bat da eta ari-keta iradokitzailea da bakoitzaren parean jarri eta ñabarduratan atentzioa jartzea: koloreen aukeraketa, formen gainjartzea, motiboen errepikapena, erabilitako teknika eta bakoitzaren atzean dagoen gogoia eta desira zein den asmatzen saiatzea. Margolan bazuetan supermerkatuaren adreiluzko eraikin biluzien argazkiak txertatu dituzte artistak, baita poltsak, eskaintzen esku-

orriak edo komertzio horien iruditegiak identifikagarriak izan litezkeen beste hainbat elementu ere. Gainjartzeak ere badaude, eta koadro batzuek beste koadro txikiago batzuk dituzte bere baitan mihiztadura formal batean, betiere for-

matu angeluzuzenean. Trazuak, kolore masak, forma iradokitzaileak unibertso propio bat eraikiz doaz jatorrizko ideia hori ia-ia desagertzera eramateraino.

23 margolan daude espazioan zintzilikatuta, bata bestearengandik oso

gertu, koloredun masa bat sortzeraino. Mihiztaduraren ideiarekin jarraituz, etxeko sarreretan jartzen diren lanpas zatiekin –beltza, grisa, marroia– osatutako margolanak ikusiko ditugu. Izan ere, badago beste margolan multzo bat non bazarraren edo azokaren iruditegi hori presentetagoa egiten den. Imazek alfonbrak eta lanpasak zursareak balira bezala margotzen ditu, batzuetan mila detailez, beste batzuetan bertatik abstrakzio ariketa bat proposatuz. Koadro handi horietan, kolore arrosak eta lilak nabarmentzen dira. Azkenik, lentzeria-moda motibo duten pinturak ere badaude, handiak, koloretsuak, umoretsuak, aparteko teknikaz egindakoak.

Eskertuta atera naiz erakusketa ikustetik. Kale-kantoi isilaren bukaeran Molcris marko-dendara hurbildu naiz kuriositateak piztuta, eta polita da galeriak eta denda honek kale estuari ematen dioten biziak. Gora begiratu eta emakume bat azpiko arropak zintzilikatzen ari da kaletxora ematen duen esekilekuan. Barruan ikusi dudana margolan bat gogorarazi dit estanpak. ●

KAFE HUTSA
1,20 €
CAFÉ VACÍO

Horrelako itzulpenik jaso nahi ez baduzu... kontratatu Elhuyarren itzulpen-zerbitzua

Europar Batasuneko hizkuntza ofizial guztien arteko itzulpenak

itzulpenak.elhuyar.eus

elhuyar
ezagutuz aldatzea